

ΕΒΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΗΣ ΛΟΥΣΙΕΝ ΖΟΥΒΕΝ

ΙΟΥΔΗΘ

ΥΧΤΑ... Μόνη, στο σπίτι της, στο χωριό Νταλονία της Γαλλικής Γουιένης, ή Κα 'Ιουδθ' Άρνω πηγαυροζοιτών στην κρεββατοκάμαρά της. Η μοναξιά της έφτανε αύτνια. 'Ο άδωμος της είχε φύγει το άπόγευμα για δυό - τρεις ήμέρες, πηγαίνοντας για κάποια δουλειά του σ' ένα άλλο χωριό. Στο σπίτι έμενε ένας λευκός ίσηρέτης, ο πιστός φύλακας και μερικοί ίθαγενείς εργάτες.

Γιά να άποσολήση το μωλό της ή Κα 'Άρνω, πήρε από ένα τραπέζι την 'Αγία Γραφή κ' άρχισε να την φυλλομετρή. Τυχαίως έπεσε ή ματιά της στην ιστορία της σωνανόμου της 'Ιουδθ.

«Τότε — έδιόδασε στην Παλαιά Διαθήκη — ή 'Ιουδθ ή κέτευσε τον Θεόν να την στρήξει στην άπόφασι της. Και τραβώντας από τη θήκη το σπαθί που κρεμόταν δίπλα στο κρεβάτι, έκοψε το κεφάλι του 'Ολοφέρη».

Μά την ίδια στιγμή από το άνοιχο παράθυρο μία μεγάλη κόκκινη άναλαμπή φάνηκε πέρα στον ορίζοντα.

—Φουλάκι ! Φουλάκι ! φωνάξε ή Κα 'Άρνω.
Σε λίγο μπήκε μέσα στην κάμαρη ο πιστός ίθαγενής φύλακας.
—Τι εν' αυτή ή φωτιά ; τον ρώτησε.
—Θά κείαν το χωριό Κανζάν οί έπανατοάτες, οί άδαοί του Μαχδθ...

«Ότε ήσαν άληθινές, λοιπόν, ή διαδόσεις, που κυκλοφορούσαν ένα ήνα τόρα, για κάποιον τσαρλατάνο προφήτη, που έζηκωνε τους ίθαγενείς σ' έπανάσταση εναντίον των ζένων, εν όνόματι του 'Αλλά. Κι' αυτή βροζοζαντάν τόρα μόνη της, μέσα σ' αυτό το σπίτι, όπου είχαν συγκεντρωμένη όλη τους την περιουσία ! Οί ίθαγενείς εργάτες τους ή θάταν κρυφοί άδαοί του Μαχδθ ή, κ' αν δεν ήσαν, θά έξαρανίζόντουσαν, μόλις θά έβλεπαν τον παραμυθό κίνδυνο. Οί μόνοι, στους όποιους υποφώσε νάχη έμποτισμένη, ήσαν οί ίθαγενής φύλακας κ' ο Εθνωπαίος ίσηρέτης. Μά τι μπορούσαν να κείων άπό οί δυό εναντίον του φανατισμένου πλήθους των έπανατοάτων ;

—Θά πάω εκεί πέρα να ίδω τι άκριδώς συμβαίνει ! έλεε ο φύλακας, διακόποντας τις σκέψεις της Κας 'Άρνω.

—Ναι ! πήγαινε, και γύρισε γρήγορα ! του άπάντησε ή 'Ιουδθ.
'Ο φύλακας γύρισε πολύ άργά, δυό ώρες πριν ζημερώσει, και άνήγγειλε στην κυρία τον πώς οί άδαοί του Μαχδθ είχαν πράγματι κείνη το χωριό Κανζάν, είχαν σκοτώσει τους Εθνωπαίους που ήσαν ένγκατεστημένοι εκεί, είχαν διαρπάξει τούς άπια και τις άποθήρες τους και στην Νταλονία.

'Η ιστορία του Μαχδθ αυτού ήταν παράξενη. Τόν έλεγαν Σιμπύν κ' ήταν ένας νέος Μαφρος, που δούλευε κοντά στους Γάλλους κ' έμαθε έτσι τη γλώσσα τους. Μία νύχτα είδε ένα όνειρο, είδε μία τεράστια στήλη, που ή κορυφή της χανόταν στά ύψη τ' ουρανού. Δυό διαδομένοι Μουσουλμάνοι, που ήθελαν να ζεσηκώσουν τους Μαφρους εναντίον των Εθνωπαίων, του έξηγήσαν τότε το όνειρο του Σιμπύν και τού είπαν πώς ήταν ο έλεκτός του 'Αλλά, που είχε 'οθή στον κόσμο να διαδώση την θρησκεία του Κορανίου και να έξουτώση τους άπιστους. 'Ετσι του ζεσηκώσαν τά μωλά και τον έκαναν να παρουσιασθή στο πλήθος ως Μαχδθς, δηλαδή Μεσσίας.

'Η φήμη τον άπλώθηκε γρήγορα στο χωριό και πολλοί φανατικοί έσπευσαν να τον άκολουθήσουν. 'Η άρπαγές και ή λεηλασίες, που έκαναν, συγκέντρωσαν γύρω του κάθε καρδιάς καρδί. Ληηταύσαν περιουσίες, άρπαζαν γυναίκες και κορίτσια, τά όποια μοιραζόνταν κατόπαν ο Σιμπύν με τους φανατικότερους άδαούς του.

'Η Κα 'Άρνω, μαθαίνοντας τον κίνδυνο που άπέτρεχε και μη έχοντας κανένα, ούτε να την βοηθήση, ούτε να την συμβουλέψη, βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση. 'Εμεινε κλεισμένη στο δωμάτιό της άρκετή ώρα. 'Όταν, κατά τά ζημερώματα, βγήκε, ήταν άγνώριστη. 'Ο φύλα-

κας κ' ο Εθνωπαίος ίσηρέτης, όταν την είδαν κατάχλωμη και με τά μάτια βαθυλωμένα και κοιμένα, φοβήθηκαν για την ύγεια της. Φανόταν σαν νάχε περικό, σαν να βρισκόταν σε άλλοφροσύνη...

'Η Κα 'Ιουδθ' Άρνω έλεε πάρεη την άπόφασι της. Δέν θάφευγε, δέν θάφηνε το σπίτι της και το κτήμα, την περιουσία του άνδρός της, να γίνη έρμαιο των άδαδών του Μαχδθ. Χωρίς να χύνη καρδιά, έστειλε με βάρκες από το ποτάμι δυό από τους ίσηρέτες της, με δυό γράμματα, ένα προς το Γαλλικό φύλακο, που βρισκόταν τρεις ώρες μακριά, και τ' άλλο προς τον άνδρα της, σ' ένα χωριό πέντε ώρες μακριά. 'Υστερα διάταξε να κλειδωθούν ή άποθήρες και να μη τις άνοίξουν για κανένα λόγο. 'Αμα έλήφθησαν όλα αυτά τά μέτρα, άνέβηκε πάλι και κλειδώθηκε στο δωμάτιό της.

'Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά και τά μάτια της ήσαν θαμπωμένα από την ταραχή και το φόβο, που τον μεγάλωνε ή άγωνία της άναμωνης. 'Ανηχοίος μπρος το θάρος της έλάνυξε, ως στον να φτάση ή όρδη των στασιαστών. Γιά να πάρη δυνάμεις, άνοιξε την Παλαιά Διαθήκη, και ζευαδιάβασε την περιήκη της 'Ιουδθ :

«...Τότε ή 'Ιουδθ έτράχθηξε το σπαθί... κ' έκοψε το κεφάλι του 'Ολοφέρη».

Κατόπαν από ένα σωτάρι του γραφείου πήρε ένα ποτόλι γεμάτο και τόκρυψε στο στήθος της. Της τόξε κάνει όωρο κίποτε ο άνδρας της και να που τόρα παρουσιαζόταν περίστια οί μεταχειρισθεί, ύπερσπώνοντας την περιουσία τους.

Κατό το μωρητό άκούστηκαν έξω από τά τύμπανα των στασιαστών κ' ή φωνές τους. Εργόντουσαν στην Νταλονία να κείων τά ίδια που έκαναν και στο Κανζάν. Σε λίγο φάνηκε ή ηρωτοπερία τους και κατόπαν οί άλλοι, με τον Μαχδθ Σιμπύν επί κεφαλής και τους δυό προφήτες του. 'Ησαν δυό - τρεις χιλιάδες Μαφροι, φανατισμένοι, λυσσοσμενοι σχεδόν, που σόθλιαζαν κ' έχόθραν, άνεμίζοντας σπαθιά, λόγγες, κοντάκια και βέβαια πώς τά πρωτόγονα αυτά όπλα τους θά μεταμορφωνόντουσαν, χωρίς σε θάυμα του Μαχδθ, σε τουφέκια του τελευταίου σιτισματος, μόλις βρισκότουσαν άντιμέτωποι με τους άλλους. 'Υστερ' από λίγα λεπτά ή αλή ή του σπιτιού της Κας 'Άρνω γέμισε από το μαυρισμένο έκείνο σκαλόδι. Μερικοί είχαν άνάψει κιόλας χειροβολιές φράνιων, για να βάλουν φωτιά στο σπίτι και τις άποθήρες, άφου τις διήρασαν, φανακά, πρώτα. Μά μόλις φάνηκε ο Μαχδθς, το παιδαμένο έπαψε ως διά μαγείας και το πλήθος άνοιξε δρόμο στο Μεσσία.

'Ηταν ένας Μαφρος νέος, μετρίων άναστήματος, με μορφή νευρική και άσημη. Τά μάτια του έγυάλιζαν, σαν άναμμένα κάρβουνα. Δεξιά κ' άριστερά του βάδιζαν οί δυό Μαραμπού (προφήτες), των όποιων ή μορφή ήταν άεπειρητής και έξυπνη. Τό πλήθος έλάτρευε τον Μαχδθ Σιμπύν, μα ένας ψήχραμος παρατηρητής θά καταλάβαινε πώς οί πραγματικοί ήτοιωνηται της έξεγέρσεως ήσαν οί δυό Μαραμπού, ο δε Μαχδθς άπλό όργανο και παιχνιδι στα χέρια τους, που το κορνιζάν και παριστάνε τον άπειταμένο του 'Αλλά, για να φανατίζονται τά πλήθη.

Συγχρόνως σχεδόν άνοιξε κ' ή πόρτα του σπιτιού και στην έξωτερική σκάλα πρόβαλε ή Κα 'Άρνω, άκολουθουμένη από τον Εθνωπαίο ίσηρέτη και τον φύλακα, που έτρεμαν από το φόβο τους.

'Η Κα 'Ιουδθ' Άρνω φανόταν όπλωμένη με το πιο τρολλό θάρρος και την υψηλή γενναίωτητα, που μόνο ή άπόνοση κ' ο κίνδυνος δίνουν στον έθθρωπο. Κατέθηκε άργά τά σκαλόδι κ' έστάθηκε μπρος στο Μαχδθ, πριν δε έκείνος λάβει καρδιά να μιλήση στους άδαούς του, τού έλεε τά έξής, με ψυχραιμία και αστήρητητα :

—Σιμπύνι (άπέφυγε να τού δώση τον τίτλο του Μαχδθ), έξέρω πώς καταλαβαίνεις και μιλάς καλά τά Γαλλικά, που το σκαλόδι αυτό δέν ξέρει. Πρόσεξε λοιπόν καλά τι θά σου πώ. Τά κατάρτες με κείους τους άνόητους Μαφρους πώς είσαι άπειταλμένος

Πρώτοι οι Μαραμπού έδωσαν το σύνθημα της φυγής, φρίνοντας τον Μεσσία τους νεκρό στα πόδια της Κας 'Ιουδθ' Άρνω

